

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3975/2021
31.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Гордане Џакула и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа за финансијске услуге и консалтинг „Eos Matrix“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Милан Гуцоња адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Арсић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9754/18 од 27.05.2020. године, у седници већа одржаној 31.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9754/18 од 27.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9754/18 од 27.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 18088/16 од 23.10.2017. године, ставом првим изреке, одржан је на снази платни налог Првог основног суда у Београду Пл. 12999/2015 од 21.09.2015. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, све ближе одређено наведеним ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 57.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 9754/18 од 27.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 18088/16 од 23.10.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса, односно у интересу равноправности грађана и потребе за новим тумачењем права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром да је спорно правно питање које се у ревизији поставља усмерено на разрешење чињеничног питања конкретног спора, што није разлог прописан чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији.

Из изложеног разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. овог закона, против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба у овом спору за исплату новчаног потраживања поднета је 17.08.2015. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 5.154,46 динара, па означени износ о коме је и одлучено побијаном пресудом, очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је побијаном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**